

Prawda *f o r m a*: n. sg. prawda *Sul* 98.

Z n a c z e n i e: w błędnym przekładzie dwuznacznego łac. verum (substantivum) ‘prawda’ zam. verum (coniunctio) ‘niemniej, jednakże’: Prawda, gdy gynze (*leg.* jinsze) gymyenyje dlusznyka swego poczul (verum tamen, si aliqua bona debitoris sui senserit), yeszbi nykomu s prawa nye bilo vynno, na them gymyenyv dlugu swego pozyskaacz bandzye mocz *Sul* 98.